

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁEM.

EXPRESS

WIECZORNY ILUSTROWANY.

Rok IX

PONIEDZIAŁEK, 18 MAJA 1931 ROKU.

CENA NUMERU 10 GROSZY.

Nr. 137

STREJK TAKSÓWEK W ŁODZI

na znak protestu przeciw podatkowi drogowemu
Właściciele autobusów i szoferzy samochodów prywatnych przyłączyli się do strejku

Łódź, 18 maja

Jak już donosiliśmy, na dzień dzisiejszy został zapowiedziany na terenie całej Polski strajk protestacyjny właścicieli wszystkich samochodów zarobkowych, wymierzony przeciwko wprowadzonym ostatnio opłatom na fundusz drogowy.

W Łodzi strajk objął wszystkie bez wyjątku taksówki, a nawet i część samochodów prywatnych, których szoferzy nie stawili się do pracy.

Na postojach nie ma ani jednej taksówki.

Szoferzy wyznaczyli specjalnych funkcjonariuszy, którym powierzyli KONTROLE NAD WYKONANIEM UCHWAŁ STRAJKOWYCH.

Funkcjonariusze ci obchodzą całe miasto.

Trzy francuskie samoloty wojskowe wyładowały na terytorium Niemiec

Norynbergja, 18 maja

Na lotnisku w Schweinfurth wyładowały wczoraj wieczorem trzy wojenne samoloty francuskie, wyposażone w karabiny maszynowe. Samoloty te prowadziły oficerowie.

Lotnicy oświadczyli, że mieli zamiar udać się z Lyonu do Kolmar w Alzacji, zbłądzili jednak i wyładowali na terytorium niemieckim. Władze niemieckie osadziły narazie lotników w więzieniu.

Znany fabrykant perfum — Coty zajmie fotel w senacie francuskim

Paryż, 18 maja.

(Telegram własny).

Po wyborze Doumera na stanowisko prezydenta republiki opróżniony został jeden fotel w senacie. Ogólna sensacja wywołała w kołach politycznych wiadomość, że miejsce to zajmie Franciszek Coty mer miasta Ajaccio, właściciel pisma „Figaro” i „Amis du Peuple”, słynny fabrykant perfum.

B. prezydent republiki Doumergue kandydować będzie do senatu. Krąży pogłoski, że zajmować się on będzie sprawami polityki zagranicznej, lub może zostanie nawet ministrem spraw zagranicznych, na miejsce Brianda.

Defraudacje na pocztach w Jerozolimie

Urzędnik przyniósł sobie przesyłkę z drogocennymi kamieniami

Jerozolima, 18 maja

Na pocztach głównej w Jerozolimie dokonywane były od dłuższego czasu poważne defraudacje. W związku z tem dokonano rewizji w mieszkaniu pewnego urzędnika, który dokonał sprzeniewierzenia na sumę 280.000 złotych. W czasie rewizji policja wykryła w mieszkaniu jego wielką ilość drogocennych ka-

mien. Okazało się, że przed trzema laty z Rosji sowieckiej wysłano do Palestyny kamienie drogocenne wartości 400.000 złotych. Nieuczciwy urzędnik wyjął je z przesyłki pocztowej i zatrzymał dla siebie. Kamienie te miały być spieniężone a pieniądze zużyte na propagandę komunistyczną w Palestynie.

Na mieście kursują jedynie auta ciężarowe.

Na mieście kursują jedynie auta ciężarowe.

Samobójstwo b. kelnera restauracji „Tivoli” z powodu przewlekłej choroby

Łódź, 18 maja

Dzisiaj rano w mieszkaniu przy ul. Piotrkowskiej 176 targnął się na życie b. kelner restauracji „Tivoli” 57-letni Józef Wochelski.

Wochelski od pewnego czasu cierpiał na chorobę nerwową i wskutek tego był zmuszony rzucić pracę w restauracji.

Przesiadując stale w domu, martwił się bardzo, że nic nie zarabia i kuracja,

którą odbywa, nie daje szybkich rezultatów.

Dzisiaj rano, gdy żona jego była jeszcze pogrążona we śnie, napił się większej ilości kwasu siarczanego. Wachelska usłyszała jęki i wszczęła alarm.

Wzywane pogotowie po udzieleniu pierwszej pomocy w groźnym stanie przewiozło desperata do szpitala w Radogaszcu.

W Łodzi nie wyruszył w dół dzisiaj.

Uczniowie ciężko pobici przez służbę pałacową hr. Branickiego

Warszawa, 18 maja.

Uczniowie gimnazjum Wyrzykowski w Warszawie udali się z profesorem na całodzienną wycieczkę do Wila

nowa. Po zwiedzeniu pałacu, zmęczeni, usiedli na polance, celem posilenia się.

Kilku uczniów przyniosło kubek wody trzech uczniów, wśród których znajdował się 19-letni Czesław Ciesielski.

Walka z bandytą w lasach pod Radomskiem Ujęty opryszek ma na sumieniu kilkanaście krwawych napadów

Łódź, 18 maja.

Wojewódzki urząd śledczy w Łodzi otrzymał meldunek o zuchwałym napadzie bandyckim w Radomsku.

Ubiegłej nocy do mieszkania jednego z zamożniejszych miejscowych obywateli wtargnęli czterej zamaskowani bandyci, uzbrojeni w rewolwery.

Napadnięty stawiał im opór, lecz szybko został przez rabusiów obezwładniony. Bandyci zrabowali około 1000 zł. i zbiegli. Po ich ucieczce obrabowany obywatel skomunikował się natychmiast z posterunkiem policyjnym.

Zarządzono natychmiast pościg za bandytami. W pościgu tym wzięły udział liczne oddziały policyjne, zmobilizowane ze wszystkich okolicznych posterunków.

Obława trwała około 6 godzin. Policjanci w lasach pod Radomskiem natknęli się na jednego ze sprawców, który począł się ostrzeliwać. Wywiązała się zacięta walka.

Bandyta otoczony ze wszystkich stron w końcu był zmuszony się poddać. Skuto go w kajdany i przewieziono do Radomska. Jak już ustalono, ujęty opryszek ma na sumieniu kilkanaście krwawych napadów.

Pościg za trzema pozostałymi sprawcami napadu trwa w dalszym ciągu.

Streik włóknarzy we Francji 125 tysięcy robotników porzuciło pracę

Roubaix, 18 maja.

Konsorcjum właścicieli fabryk włókienniczych postanowiło cofnąć premię obecności, wypłacaną pracownikom na zasadzie umowy. Wysokość premii sięgała 3 do 4 proc. wynagrodzeń. Decyzja ta jest pierwszym zarządzeniem, zmie-

Nagły zgon lekarza podczas wizyty u pacjentki

Warszawa, 18 maja.

Do mieszkania lekarza Stanisława Skokowskiego, zamieszkałego w Warszawie przy ul. Marszałkowskiej Nr. 58 został do chorej matki zawezwany dr. Eugeniusz Rapczyński (Marszałkowska Nr. 49).

W czasie zabiegów lekarskich dr. Rapczyński nagle załamał i upadł nieprzytomny na fotel. Zawezwany lekarz pogotowia stwierdził atak serca i przewioził dr. Rapczyńskiego do mieszkania jego, gdzie po kilku chwilach zakończył życie.

szym żaden autobus. Publiczność, która nie wiedziała o zapadłych uchwałach musiała korzystać z resorów i wozów, czekających w pobliżu stacji na pasażerów.

Właściciele tych wehkułów wycofali dobry interes i podwyższyli znacznie dojazdy za przejazdy do wszelkich miejscowości podmiejskich.

Zwiększyła się również znacznie frekwencja tramwajów łódzkich i dojazdowych.

Jak nas informują, do strejku protestacyjnego przystąpili również szoferzy prowincjonalni. Na terenie całego województwa łódzkiego nie kursują taksówki, auta ciężarowe, ani autobusy.

Przebieg strejku nie został nigdzie zakłócony.

W godzinach wieczornych w Łodzi ma się odbyć ogólne zebranie szoferów, na którym przedstawiciele związku złożą szczegółowe relacje o przebiegu strejku protestacyjnego.

mu 50 groszy. Z powodu upalnego dnia wodę w jednej chwili wypito, poczem jeden z profesorów posłał po drugi kubek wody trzech uczniów, wśród których znajdował się 19-letni Czesław Ciesielski.

Gdy uczniowie zwrócili się do dozorczy ogrodu hr. Branickiego, Jana Matysiaka, ten obrzucił ich gradem obelżywych wyzwisk i wody nie dał.

Podczas dalszego odpoczynku wycieczki na polance nadbiegło kilkunastu uzbrojonych w kłonicie i kije chłopów, którzy rzucili się na bezbronnych uczniów, bijąc ich, a w pierwszym rzędzie Ciesielskiego. Napadnięci rzucili się do ucieczki, zaś najbardziej poturbowany Ciesielski nie zdołał zbiec i padł pod drzewem.

Część napadniętych zaalarmowała posterunek policji w Wilanowie, który zawezwał telefonicznie pogotowie ratunkowe z Warszawy.

Lekarz pogotowia stwierdził ciężkie potłuczenie i poranienie Ciesielskiego i po udzieleniu mu doraźnej pomocy przewiózł go do szpitala Dzieciątka Jezus w Warszawie. W sprawie tej policja zatrzymała dozorcę Matysiaka.

rzajacem do zmniejszenia wynagrodzeń. Syndykaty wchodzące w skład generalnej konfederacji pracy odrzuciły jednomyślnie nowe propozycje pracodawców i uchwaliły rozpocząć w dniu dzisiejszym strejk. Obejmie on 125.000 pracowników.

Ostatnia podróż arcyksięcia Ferdynanda

Przed wyjazdem do Serajewa żona następcy tronu błagała go o odwołanie podróży

Rozbita fotografia i prorocza wizja następczyni tronu

U podnóża niewielkiego wzgórza, gdzie wznosił się zamek w Konopiszcie, znajduje się skromny dom zajezdny. Otyły o dobronudnym wyglądzie gospodarz stoi za szynkwasem i prowadzi przyjazną rozmowę z mierzalnym człowieczkiem, który rozmawia wprawdzie dobrze po niemiecku, ale z wyraźnie czeskim akcentem.

Przed karczmą na polnej drodze oczekuje pojazd zaprzężony w dwa konie.

— Temi koni, za dawnych „dobrych” czasów woziłem niemal codziennie arcyksięcia Ferdynanda — zwierza się czech gospodarzowi. Byłem posługaczem arcyksięcia, a właściwie moim zajęciem było czyszczenie broni arcyksięcia.

Staruszek, który ze smutkiem wspomina czasy Habsburgów liczy sobie już 78 lat. Nazywa się Jan Drab. Przed piętnastu laty paradował on we wspaniałym niebieskim mundurze ze złotymi guzikami, dziś natomiast mundur pozabawiony owych błyszczących guzików, nosi na sobie tylko ślady dawnej, młodszej świetności. Na zamku w Konopiszcie służył jeszcze za poprzedniego właściciela ks. von Lobkowitz. Kiedy zamek sprzedany został następcy tronu Ferdynandowi, Drab również zmienił swego pana. Od roku 1887, dniem i nocą pilnował zamku, rano już o świcie witał arcyksięcia, kiedy ten udawał się na przechadzkę, był jednocześnie okiem i uchem całej okolicy i znał wreszcie wszystkie, najintymniejsze nawet tajemnice zamku.

— Arcyksiążę Franciszek Ferdynand — opowiada Drab — był niezwykle surowy i lubił porządek. Wszystko odbywało się musiała o oznaczonej porze. O godz. 7-ej rano piekarsz i rzeźnik dostarczali na zamek żywność. Kiedy spóźniali się, choćby o kilka minut, arcyksiążę szalał z gniewu. Członkowie dworu arcyksiążęcego nie mogli się wydostać poza obręb palacu bez specjalnej przepustki, którą wydawała Intendencja zamku.

Dawny sługa arcyksięcia opowiada również szczegółowo o okolicznościach, jakie towarzyszyły wyjazdowi pary książęcej z Konopiszcza do Serajewa. Z podróży tej, jak wiadomo, arcyksiążę już nie powrócił, gdyż w Serajewie padł ofiarą zamachu.

Arcyksiążę opuścił zamek na cztery dni przed katastrofą. W przeddzień wyjazdu ukończono na zamku ostatnie przygotowania. Ponieważ następca tronu był jednocześnie feldmarszałkiem i posiadał liczny sztab, w podróży towarzyszyło mu grono wyższych oficerów. Kiedy przygotowania do wyjazdu zostały ukończone, arcyksiężna ze szwagierką i żalananami rekami błagała męża, aby zaniechał podróży. Tłumaczyła mu, że ma złe przeczucia i że w Bośni może mu się trafić nieszczęście. Nie przypuszczała jednak wówczas, że była złym prorokiem i że już niedługo padnie również ofiarą własnego prorocstwa. Ferdynand był jednak nieubłagany.

— Jestem żołnierzem i idę tam, do kąd mnie rozkaz wzywa... Temi słowami zakończył dyskusję z żoną, która następnego dnia wyruszyła wraz ze swym cesarskim małżonkiem.

Wyjazd nastąpił w czwartek. Był to dzień Bożego Ciała. Rano corocznym zwyczajem odbyła się procesja. Obok stawu poświęconego Matce Boskiej stała kapela. Tutaj ustawiono również kapliczkę pod wezwaniem Serca Jezusowego. Kapliczkę tę przywiozł arcyksiążę z Lourdes. Mała kotwiczka

złowiona w morzu ułożona była obok kapliczki. Kotwica ta miała już przeszło 500 lat, i pochodziła podobno z jakieś francuskiej okrętu wojennego. Arcyksiążę wydał wszystkim swoim oficerom, otoczeniu i służbie rozkaz zgromadzenia się o oznaczonej godzinie w miejscu, skąd wyjść miała procesja. Procesję prowadzili dwaj duchowni, którzy na prośbę Ferdynanda udzielił mu specjalnego błogosławieństwa. Arcyksiężna w czasie tej ceremonii gorzko płakała.

O godz. 5-ej po południu następca tronu wraz ze swą wyjechał pocłagiem salonnym do Chlumitza, a stamtąd bezpośrednio do Bośni. Arcyksiężna towarzyszyła mężowi aż do Chlumitza, w czasie podróży ani na chwilę jednak nie przestała płakać. Ferdynand zdając sobie sprawę z niebezpieczeństwa, jakie mu groziło w Bośni, wymógł na żonę powrót. Następczyni tronu istotnie powróciła do Konopiszcza.

Ferdynand nakazał w tym czasie przebudowę zamku, pragnąc go rozszerzyć. Robotnicy włoscy zajęci byli

właśnie karczowaniem lasu otaczającym zamek i kopaniem rowów, kiedy arcyksiężna po powrocie z Chlumitza zatrzymała się w jednej z sal pałacowych i kilka godzin spędziła przed fotografią męża, która stała na stoliku. W pewnej chwili jeden z robotników zajętych kopaniem rowów tak nieostrożnie wygarnął łopatą piasek, że kilka grudek ziemi dostało się przez otwarte okno do sali, w której przebywała arcyksiężna. Grudki ziemi straciły na ziemię fotografię arcyksięcia. Szkło przysło na drobne kawałki. Arcyksiężna krzyknęła i spazmując wybiegła z sali wydając jednocześnie rozkaz wyjazdu. Rozbitą fotografię poczytała za zły omen i pragnęła wobec tego być przy mężu.

Wyjechała natychmiast zwykłym po ciągami i niemal zupełnie bez swity. W jednym z miast nastąpiło spotkanie z Ferdynandem. W trzy dni później nastąpił zamach w Serajewie, w wyniku którego para arcyksiążęca postrząła życie. Był to, jak wiadomo, pierwszy sygnał do wojny światowej.

Samolot... powietrznym hangarem

Budowa olbrzymia kosztuje 5 milionów dolarów

W Ameryce jest na ukończeniu budowa nowego potwora powietrznego, który jest dwa razy większy od Zeppelina. Olbrzym ten kosztować ma 5 milionów dolarów. Suma ta jednakże nie jest wielką, jeśli zważyć, że pojemność okrętu powietrznego równa się pojemności aeroplanów, których budowa kosztowałaby 80 milionów dolarów.

Wnętrze tego potwora jest zbudowane na wzór ula i przedstawia sobą olbrzymi hangar, w którym swobodnie pomieścić można całą eskadrę aeroplanów. Olbrzym powietrzny może przenieść z

jednego miejsca kuli ziemskiej na drugie całą flotyllę monoplanów i biplanów.

Pole działania tego okrętu przewyższa 12,000 km. W ciągu kilku minut takie zbiorowe potworne dzieło może zniszczyć flotę morską przeciwnika, prowadząc walkę na dwa fronty. Mianowicie część aeroplanów, opuściwszy swój powietrzny hangar atakuje przeciwnika, kiedy druga część osłania tyły jego. Gigantyczny napowietrzny ul będzie nosił nazwę „Akron”. Zewnętrzne platformy jego będą zaopatrzone w kulomioty i 16 ciężkich dział.

Film dźwiękowy — testamentem

Nieboszczyk, który przemawia na własnym pogrzebie

Sensacyjny proces w Londynie

Londyn poruszony jest obecnie niezwykłą alerą spadkową, której epilog rozegra się wkrótce przed jednym z sądów tamtejszych. Procesem tym zaaserowani są w sposób szczególny sędziowie i adwokaci, gdyż przedmiot samej sprawy nie posiada dotychczas precedensu w dziejach sądownictwa angielskiego. Proces ten ma posmak niecodziennej sensacji i ściśle jest związany z dziedziną filmu dźwiękowego.

Tło całej sprawy jest następujące:

W swoim czasie dzienniki angielskie rozpisywały się już o tem, że bogaty właściciel dóbr ziemskich E. Russel zaczął sobie sporządzać testament, w niezwłocznych okolicznościach.

Ponieważ ciężko zachorował i czuł się już bliskim śmierci, polecił wezwać swojego adwokata, któremu oświadczył, że pragnie podyktować swą ostatnią wolę. Adwokat z polecenia swojego mocodawcy wezwał przedstawiciela jednej z wytwórni filmów dźwiękowych do łóżka chorego. Russel oświadczył wówczas, że pragnie, aby dokonano zdjęć dźwiękowych, gdyż swoją ostatnią wolę chce utrwalic na taśmie filmu dźwiękowego. Tak się też stało. Oznaczono dnia do sypialni chorego dziwaka zgłosili się mechanicy i zaczęto nakręcać film. Jednocześnie Russel wypowiedział dłuższy monolog, w którym w sposób szczegółowy rozporządził swoim majątkiem.

Po dokonaniu zdjęć filmowych chory polecił adwokatowi, aby w dniu jego

śmierci ogłosił we wszystkich pismach, że Russel wygłosi mowę pogrzebową na własnym pogrzebie i jednocześnie „osobiście” da wyraz swojej ostatniej woli. Ponieważ zapowiedział on ponadto, że w mowie swojej zwróci się w specjalnych sprawach do krewnych i przyjaciół, cała ta historia wywołała, rzecz prosta, niezwykłe wrażenie.

W dniu pogrzebu kaplica cmentarna, gdzie złożone były zwłoki, wypełniona była po brzegi. Wszystkich ściana tutaj ciekawość usłyszenia mowy pogrzebowej człowieka, który przemawiać ma nad własnymi zwłokami. W całej kaplicy po gąszczone światła a na jednej ze ścian zaimprowizowano specjalny ekran. Kiedy wszystkie przygotowania były już ukończone, wśród uroczystej ciszy, puszczone na ekranie film. Na białej ścianie oczom obecnych ukazał się nieboszczyk Russel siedzący w szlafmycy na łóżku. Mowę swoją rozpoczął temi słowami: — „Przez całe życie oczekiwałem takiej chwili, abym mógł wszystkim powiedzieć kilka słów gorzkiej prawdy. W tej chwili już nie żyję i dlatego nie obawiam się nikogo”...

Wśród zebranych gości żałobnych powstała konsternacja. A nieboszczyk „z zimną krwią” nie szczędził w dalszym ciągu nikogo. Każdemu dostała się odpowiednia porcja. A więc przedewszystkiem wnuk został wydziedziczony za lek komyslny tryb życia. — Czekając z ułaskawieniem na moją śmierć — gromi nie

Pamiętniki Bülowa wywołały skandal w Londynie

W Anglii został ostatnio wydany trzeci tom pamiętników księcia Bülowa. Ukazanie się na pulkach księgarskich tego tomu wywołało w Londynie niesłychany skandal. Oto pewnego dnia sprzedaż pamiętników została nagle wstrzymana.

Przyczyną niebawomego kroku wydawców była groźba ze strony lorda Londalea, że w razie odmowy natychmiastowego wycofania ze sprzedaży książki, wytoczy on sprawę o oszczerstwo.

Wobec wygórowanego odszkodowania, jakie w takich wypadkach przewiduje angielski kodeks karny, wszyscy wydawcy postanowili wstrzymać sprzedaż, ewentualnie wypuścić nowe wydanie w którym by wszystkie miejsca dotyczące lorda Landsdaela zostały ominięte.

Lord Landsdael, postać w sportowym świecie Anglii niezwykle popularna, był serdecznym przyjacielem króla angielskiego Edwarda i ex-króla Wilhelma i odegrał rolę pośrednika pomiędzy obu monarchami.

Książę Bülow w swych pamiętnikach opowiada, że król Edward nazywał lorda Landsdaela największym kłamcą na świecie i że intrygi i kręctwa lorda były głównym źródłem nieporozumień angielsko-niemieckich. W wywiadzie udzielonym prasie, lord Landsdael twierdził, że wszystko, co legło dotychczas w pamiętnikach Bülowa jest beczelnym wymysłem.

Niewydane rękopisy Aleksandra Puszkina

W Symbirsku, w mieszkaniu pisarza W. M. Nazariewa, przyjaciela znanego krytyka rosyjskiego Annikowa, odkryto 8 rękopisów Puszkina, z których części nigdy i nigdzie nie były drukowane.

Znalezione rękopisy zawierają następujące utwory: „Myślałem...” artykuł „O bezwartościowości rosyjskiej literatury”, polemiczny artykuł o krytyce, pierwotny tekst powieści „Córka kapitana”, plan bajki „O złotym koguciku” oraz trzy konspekty nienapisanej powieści.

Rękopisy zostały odesłane do petrogradzkiej biblioteki publicznej.

**Nieście pomoc
najbiedniejszym**


HA-HA-HA HAROLD LLOYD

 przybywa już
w krótko do

GRAND KINA z filmem

Harold trzymaj się

rozbawi zaszęplonych Łódzian i nudzące się łódzianki.


 Dziś niedziela
poraz ostatni
Program humoru!

 Kto pragnie zapomnieć o swych troskach niech śpieszy do **GRAND KINA**
podziwiać

Maurice'a

Chevaliera

 w wesołym przeboju
p. t. „Kawiarenka”

Początek o godz. 4.15, w sobotę i niedzielę o 12-ej. Ceny miejsc na Poranki 75 gr. i Zł. 1.—

Prawa lokatora w zajmowanym przez niego mieszkaniu

Czy można przerobić mieszkanie bez zezwolenia właściciela domu? — Zasadnicze orzeczenie Najwyższego Trybunału Administracyjnego

Najwyższy Trybunał Administracyjny w tych dniach wydał zasadnicze orzeczenie, dotyczące praw lokatora w zajmowanym przez niego mieszkaniu.

Dotychczas nie było wiadomo, czy lokatorowi wolno bez wiedzy właściciela domu przerobić swe mieszkanie, czy musi się w tych sprawach zwrócić po zezwolenie do władz budowlanych, czy też zezwolenia tego wogóle nie potrzebuje.

Właściciele domu niejednokrotnie występowali na drogę sądową przeciwko lokatorom, dokonyującym bez ich wiedzy zasadniczych przeróbek mieszkania. Sady w sprawach tych wydawały przeważnie sprzeczne orzeczenia, przyznając w niektórych wypadkach słuszość właścicielom nieruchomości, w innych zaś lokatorom.

Orzeczenie, wydane obecnie przez najwyższy trybunał administracyjny, tyczyło się następującej sprawy:

Swego czasu pewna lokatorka przerobiła ubikację, znajdującą się w jej mieszkaniu, na kuchnię.

Ody dowiedział się o tem właściciel domu, zameldował policji, że przeróbka została dokonana bez zezwolenia władz budowlanych.

Policja, po dokładnem rozpatrzeniu całej sprawy, w drodze administracyjnej ukarała lokatorkę dość wysoką grzywną, prócz tego zaś nakazała w ciągu czternastu dni skasować kuchnię i przywrócić ubikację do dawnego stanu.

Właścicielka mieszkania odwołała się do ministerstwa robót publicznych, które jednak podzieliło stanowisko władz policyjnych.

Energiczna lokatorka znów wystąpiła z odwołaniem.

Tym razem zwróciła się do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

W skardze swej dowodziła, że w myśl istniejących przepisów, drobne przeróbki budowlane w mieszkaniu nie wymagają specjalnego zezwolenia władz. Twierdziła ona dalej, że jeśli przeróbka

została dokonana wadliwie, to można, w myśl wskazań władz, usunąć wszelkie braki, lecz nie należy domagać się przywrócenia stanu pierwotnego.

Najwyższy Trybunał Administracyjny doszedł do wniosku, że twierdzenia lokatorki naogół mają pewne uzasadnienie prawne.

Uznał więc on przede wszystkim, że nie przy wszystkich, bez wyjątku, przeróbkach budowlanych jest konieczne zezwolenie władz. W myśl obowiązujących ustaw zezwolenie władz staje się dopiero wówczas potrzebne, gdy przeróbka mieszkania jest połączona ze zmianą części nośnych lub konstrukcyjnych budowli, albo też takich części, które mają wpływ na bezpieczeństwo pożarowe budynku, czy też stan zdrowotny.

Ody chodzi o zmianę przeznaczenia pewnej części budowy, jak miało miejsce w omawianym przez nas wypadku, zezwolenie władz budowlanych również jest konieczne.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w rezultacie ustalił więc, że grzywna

wymierzona lokatorce, powinna była być jej wyznaczona.

Niesłuszny był jednak, zdaniem trybunału administracyjnego, nakaz władz przywrócenia ubikacji do pierwotnego stanu.

Tego rodzaju nakaz może być wydany tylko w tym wypadku, gdyby się okazało, że przeróbka została dokonana wadliwie i braki nie dadzą się w żaden sposób usunąć, lub też gdy dokonywający przeróbki nie chciał zastosować się do wskazań władz budowlanych.

Ponieważ lokatorka, która wytoczyła sprawę, wyraziła gotowość do usunięcia wszelkich braków, władze nie miały żadnej podstawy prawnej do żądania przywrócenia ubikacji do pierwotnego stanu.

Powyższe orzeczenie odegra zasadniczą rolę we wszelkich zatargach sądowych pomiędzy lokatorami, właścicielami domów i władzami budowlanymi.

Stanowisko Najwyższego Trybunału Administracyjnego oparte jest na prawie administracyjno-budowlanem.

Reemigrant amerykański zamordował przyjaciela, który, w czasie jego nieobecności, szantażował jego żonę

Przed ośmiu laty Stefan Mistrzak, młody robotnik rolny z pod Łowicza, po stanowił wyemigrować do Brazylii. Nie chciał zabrać ze sobą żony, gdyż nie wiedział, czy zdoła jej tam zapewnić utrzymanie. Poprosił więc swego przyjaciela, Michała Szymańskiego, by się nią zaopiekował.

Szymański obiecał mu, że będzie traktował jego żonę, jak własną siostrę.

Mistrzak miał dość duże zaufanie, to też był przekonany, że żona nie stanie się żadną krzywdą.

Wyjechał więc za ocean.

W Brazylii uśmiechnęło mu się szczęście.

Dostał dobrze płatną pracę. Nie będąc jednak pewnym, czy jej po pewnym czasie nie utraci, nie chciał jeszcze spróbować żony.

Po kilku miesiącach młoda niewiasta nadesłała mu jednak rozpaczliwy list.

Pisała mu, że zawiodła się na Szymańskiego i że rzekomy przyjaciel tak ją traktuje, iż nie może już dłużej przebywać w rodzinnej wsi.

Mistrzak wystarał się o pieniądze na szybką kartę i wysłał je żonie.

Niewiasta wkrótce przybyła do męża.

Opowiadała mu wówczas szczegółowo o wszystkim, co zaszło.

Okazało się, że Szymański, człowiek żonaty, posiadający czworo dzieci, stale ją napastował, żądając od niej uległości.

Mistrzakowa opierała się mu wszelkimi siłami. Szymański, widząc, że dobrowolnie nie chce zostać jego kochanką, począł grozić, że ją oczerzni przed mężem i postara się, by on zupełnie z nią zerwał.

Mistrzak uwierzył swej żonie.

— Zobaczysz — oświadczył jej —

Przyjdzie czas, że się porachuję z tym łotrem. Uważałem go przecież za przyjaciela, znałem go od najmłodszych lat. Jeśli kiedyś wrócę do kraju, to z nim pomówię w cztery oczy!

Okoliczności tak się złożyły, że Mistrzakowie po czterech latach musieli opuścić Brazylię. Młody emigrant stracił bowiem pracę i nie mógł znaleźć żadnego zajęcia. Znajomi radzili mu, by pojechał do Argentyny, lecz Mistrzak, po dłuższym namyśle, postanowił wrócić do kraju.

Zarobił trochę pieniędzy, więc chciał osiąść na roli w rodzinnej wiosce.

Małżonkowie wreszcie opuścili Amerykę. Mistrzak przez całą drogę zapowiadał żonie, że rozprawi się z Szymańskim. Nie zapomniawszy bowiem jego postępowania i gotował się do zemsty.

Ody tylko znalazł się w rodzinnej wiosce, udał się do swego dawnego przyjaciela.

Szymański nie przyznał się do niczego.

Twierdził, że Maria (tak brzmiało imię Mistrzakowej) źle się prowadziła,

wobec czego zapowiedział jej, że o wszystkim doniesie mężowi.

— To źle się skończy — odparł mu Mistrzak. Jeżeli ty mówisz prawdę, to zatłukę Marynię, a jeżeli kłamiesz, to ty mi za wszystko zapłacisz!

W ciągu kilku tygodni Mistrzak zbierał wszelkie informacje o prowadzeniu się żony, w czasie jego nieobecności.

Ustalił wreszcie, że zachowywała się nienagannie i Szymański istotnie wszelkimi środkami starał się ją nakłonić do współżycia.

Mistrzak, mając już pewność, że przyjaciel go okłamał, postanowił z nim się rozprawić.

Pewnego wieczoru udał się do jego zagrody. Przebieg ich ostatniej rozmowy nie jest znany.

Wiedomo tylko, że Mistrzak zadał Szymańskiemu sześć ciosów nożem. Na padnięty ponosił śmierć na miejscu.

Mistrzak został aresztowany.

Sąd okręgowy skazał go na sześć lat ciężkiego więzienia. Wyrok ten zatwierdził również sąd apelacyjny.

Do wszystkich Mieszkańców!

Któż nie słyszał jeszcze o tych wielkich wygranych, które tak często przypadają uczestnikom Polskiej Lot. Państwowej.

Wszak od czasu do czasu szczęśliwi Łódzianie zdobywają u nas wielkie fortuny, zapewniając sobie i rodzinie bez troski tryb życia! Już powszechnie wiadomo, iż pod względem doboru szczęśliwych losów słynie w całym kraju kolektura nasza

S. JATKA

 Piotrkowska 22
Piotrkowska 66
Pabjanice, Pl. Dąbr. 3

Uszczęśliwiliśmy tysiące rodzin! Miljony złotych wypłacił nam nasz Klub. Polecamy nadal nasze losy szczęścia!!! Skorzystaj z okazji! Czas nagli! Pojutrze ciągnienie!

Najlepsza powieść

Hermana Sudermanna

w fascynującej przeróbce filmowej p. t.

„TYRANIA MIŁOŚCI”

najwybitniejsza kreacja

Lewisa Stone

Sekundują w koncertowej grze

Leila Hyams
Veggy Wood

wkrótce w „LUNIE”

LUENA

DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH!

Najgenialniejsze arcydzieło dźwiękowe

QUO VADIS

podług nieśmiertelnej powieści HENRYKA SIENKIEWICZA.

W roli głównej

Emil Jannings

Bogactwo i przepych wystawy.

Początek o godz. 4 pp. — Sala chłodzona. — Jubileuszowe karty programowe ważne.

Herbawy napad

Na ulicy Grosmana na 61-letnią Marię Rozalską napadli jacyś awanturnicy, którzy bez żadnego powodu dotkliwie ją poturbowali. Staruszką zaopiekowali się przechodnie, którzy wezwali do niej pogotowie. Sprawców napadu nie ujęto.



Moje Minjatury

Mrożone kawały

Do poczekalni znanego chiromanty-wróżbi-ty przychodzi pewna pani. Przyjmuje ją se-kretarz.

— Dzień dobry pani... Czy pani chciała zo-baczyć się z panem Bahadur el Radschamatra, największym chiromantą i jasnowidzem hin-duckim...

— Tak... — odpowiada dama. — Niech pan powie Morycowi, że przyjechała jego siostra z Przedborza...

★

W Łodzi jest ulica 6-go Sierpnia.

Wczoraj, wracając późną nocą do domu, zatrzymuję się na rogu, gdzie stoją dorożki i powiadam do jednego z mistrzów bata:

— Jedź pan na 6-go Sierpnia...

— A którego roku proszę pana? — pyta lekko wstawiony dryndziarz.

★

Mayer aż poczerwieniał ze złości:

— Nigdy w życiu! — zawołał. — Nie po-zwolę na to, aby moja córka została aktorką... Nie życzę sobie, aby moje nazwisko figurowało na każdym płocie!...

— W takim razie... — wtrąciła córka. — W takim razie mogłabym przecież występować pod pseudonimem...

— Co?! — wrzasnął Mayer. — A jeżeli staniesz się sławną, to kto będzie wiedział, że jesteś moją córką?!

★

Okulista pokławił głowę.

— Pan jest bardzo krótkowzroczny, mój pa-nie... — rzekł do pacjenta. — Pan nie widzi nawet z odległości trzech kroków... Niebawem wypadek krótkowzroczności... Czem pan wła-sciwie jest z zawodu?...

— Astronomem, panie doktorze...

★

Pewien szkół umarł nagle. Podczas pogrze-bu ktoś pytał:

— Z jakiego powodu właściwie on umarł?...

— Chciał zaoszczędzić na oddychaniu...

Karnecik teatralny

TEATR MIEJSKI

Dziś, wtorek i środa w dalszym ciągu Anny Nicols „Trzy razy zaślubieni”. Ceny niższe.

Operetka murzyńska w Łodzi.

Rewelacyjny zespół operetkowy murzyński pod kierunkiem L. Douglasa, w czasie swego triumfalnego tournée po Europie zatrzyma się na kilka dni w Łodzi, dając po dwa przedstawie-nia dziennie (o 8 i 10 wiecz.), a to: we czwartek, piątek i sobotę. Bilety na to widowisko do-nabyć w kasie zamawiań Teatrów Miejskich.

TEATR KAMERALNY

Dziś, wtorek i środa zasłużone laury zbiera mistrz Wojciech Brydziński, jako niezrównany interpretator Baldovina w interesującej kome-dji L. Pirandella „Rozkosz uczuciowości”. W po-zostałych rolach: Dunajewska, Faleńska, Kondra-tiewówna, Białoszczyński, Peliński, Staszewski, Zoner.

TEATR POPULARNY

Dziś, z powodu próby generalnej przedsta-wienie zawieszono.

Premiera „Rasputina”

Jutro premiera głośnego melodramatu L. Tol-stoja „Rasputin”.

W rolach ważniejszych: K. Kijowski (rola ty-tułowa), oraz Horecka, Jakubińska, Orzechow-ski i Leśniewski (car)...

1-szy Dźwiękowy Kino - Teatr w Łodzi

SPLENDID

Narutowicza 20

DZIŚ I DNI NASTĘPNYCH!

Najpotężniejszy przebój sezonu

„W Sidłach Kłamstwa”

Tragedja mężczyzny, którego serdecz-ny przyjaciel okazał się kochankiem żony. — Dramat duszy ojca, który usi-luje zabić własne dziecko.

W rolach głównych: dwie najwięk-sze potęgi ekranu: Emil Jannings i Ga-ry Cooper oraz Esther Ralston.

Początek o godz. 4.15.
Do godz. 6-ej ceny miejsc niższe. — Aparatura dźwiękowa: Western Elec-tric. — Passe - partouts, prócz urzędo-wych nieważne aż do odwołania.

Moje Słoneczko



Janet Gaynor
Charles Farrell
wkrótce

DROBIAZGI

Tydzień dziecka i Dzień Matki. — W Tczewie rewizja paszportowa trwa tylko kwadrans! — Statysty-cy pracują...

Za kilka dni rozpocznie się dorocz-nym zwyczajem

„Tydzień Dziecka”, który trwać będzie od 24 do 31 maja włącznie.

Dzień 26 maja przeznaczony został na „Święto Dziecka”. W dniu tym p. mi-nister oświaty zwolnił od zajęć szkol-nych dzieci ze szkół powszechnych oraz trzech niższych klas gimnazjalnych.

Dzieci wolny czas mają spędzić na za-bawach w parkach i ogrodach. Poza-tem w „Dniu Święta Dziecka” odbędą się w niektórych kinach bezpłatne przedsta-wienia.

Dzień 31 maja poświęcony zostanie Matce.

W związku z wprowadzeniem nowe-go rozkładu jazdy na kolejach otrzymu-jemy następujący list od jednego z na-szych czytelników:

— „Z wielkiem uznaniem podkreślić należy

Dźwiękowy Teatr Świetlny

„CASINO”

Dziś i dni następnych!

100 proc. dźwiękowego filmu polskiego wg. powieści Józefa Conrada Korze-niowskiego

ZWYCIĘSTWO p. t.

Niebezpieczny Raj

W rolach głównych: Marja Malicka w roli Almy skrzypaczki, Bogusław Samborski w roli hotelarza Schom-berga, Adam Brodzisz w roli bar-łaysta. Akcja odbywa się na jednej z wysp Archipelagu Malajskiego.

Nad program: Dźwiękowe aktualności Metro Goldwyn Mayer. Dodatek rysun-kowy Fleischera oraz aktualności kra-jowe.

Początek o godz. 4.30, w soboty i nie-dziele poranki od godz. 12 do 3-ej pp. po 75 gr. i zł. 1.—



„Trzy razy zaślubieni”

Premiera głośnej sztuki amerykańskiej w Teatrze Miejskim

Nader interesujące są perypetje amerykańskiej sztuki Anny Nicols „Trzy razy zaślubieni”.

Przez długi czas stukala autorka do drzwi różnych dyrekcji teatralnych, na próżno szukając chętnych do wystawie-nia swego utworu: wszędzie spotykała ją odmowa. Niezrażona tem niepowo-dzeniem, wystawiła wreszcie swoją ko-medję własnymi siłami, odnosząc nie-bywały sukces.

Od tego czasu zaczyna się rekor-dowe powodzenie „Trzy razy zaślubie-ni”. Przez pięć lat grany jest prze-bój ten we wszystkich miastach ame-rykańskich przez osiemnaście trup, osiągając dwadzieścia tysięcy spektakli

Specjalny sztab urzędników i sekre-tarzy pracujących we własnym drapa-czu nieba, zajmuje się sprawami sztuki tej, która, powędrowawszy na drugą stronę Atlantyku, zdobyła i tutaj olbrzy-mi sukces.

Powodzenie to jest zupełnie uzasa-nione.

Aczkolwiek „Trzy razy zaślubieni” nie jest arcydziełem o wysokiej klasie literackiej, nie mniej komedia ta napisa-na świetnie pod względem scenicznym jest doskonałą sztuką popularną, prze-mawiającą do najszerzych sfer: roz-śmiesza i wzrusza.

Tabuła komedji Anny Nicols osnuta jest na tle tarć narodowych i wyzna-niowych w rzekomo międzynarodowej Ameryce. Autorka w sposób bezstron-ny i dowcipny przedstawia nam star-cia dwóch rodzin: żydowskiej i prote-stanckiej, tragicznie dwóch ojców zrozpaczonych postępkiem swoich dzie-ci, które nie bacząc, że jedno z nich jest żydem, a drugie chrześcijanką, związały się węzłem małżeńskim. Za-ciekłość pana Salomona Lewiego i an-tysemity Patryka, po długich dysku-sjach stopniowo wreszcie nad kołyską wnuków i pogodzi antagonistów ze sobą.

Pełna ta werwy i humoru, świet-nych sytuacji i qui pro quo komedia została z należytym rozmachem wyre-żyserowana przez Konstantego Tatar-kiewicza, a pikantnie zagrana przez na-szych artystów. Wszyscy bez wyjątku stworzyli doskonale typy, przemawia-jąc do widza siłą swego komizmu i pla-styczności.

Kazimierz Szubert, Jan Mroziński, Marian Lenk a przede wszystkim kapi-talna jako „Malka Kogen” — Maria Da-browska, wyciągnęli ze sztuki maxi-mum komizmu, na którego tle i pięknie, odbijały się: umiar i prostota Wandy Niedziałkowskiej (Róża - Krystyna) o-rz dyskretne stonowanie cechujące grę K. Tatar-kiewicza, St. Dębicza i St. Mi-chalaka.

Kos.

Już czynne

Prywatne POGOTOWIE LEKARSKIE

Zielona 6

telef. 12333

Udziela doraźnej pomocy lekarskiej we wszel-kich wypadkach nagłych o każdej porze dnia i nocy — Szybka pomoc lekarska akuszer, ginekolog.

30 km. pod ziemią, które było powodem trzęsienia ziemi w Japonji, mogłowpły-nąć na tęczę. A jednak Mukuszira miał rację, tak jak niejednokrotnie mają rację nasi wiejscy prorocy, powtarzając, na-przykład przysłówie „Święta Barbara po wodzie, Boże Narodzenie po lodzie”, choć nauka nie umie wyjaśnić, jaki mo-że mieć związek data św. Barbary z lo-dem.

Tęcza zwiastunem trzęsienia ziemi

Wieśniak japoński stał się obiektem zainteresowania uczonych.

Dr. Ishino, rektor uniwersytetu w Kio-to, przeddzień ostatniego katastrofalne-go trzęsienia ziemi, które pochłonięło o-koło 300 zabitych, a zniszczyło około 6,000 domów, otrzymał następujący te-legram, który go wprowadził w zdumie-nie: „Jutro o godz. 4-ej rano w prowincji Izu, będzie trzęsienie ziemi”. Telegram był podpisany nieznanym rektorowi na-zwiskiem „Mukuszira” i pochodził z za-padłej wioski japońskiej.

Uczeni japończycy nie należą do lu-dzi, którzy lekceważą sobie przepo-wiednie. To też dr. Ishino udał się z tym telegramem do profesora sejsmologii dr. Szidy. Uczony przeczytawszy krótką depeszę oświadczył rektorowi, że rzeczy-wiście naukowe badania każą się oba-wiać trzęsienia ziemi w niedalekiej przy-szłości, ale dokładne badania miejsca i czasu wydaje się fantazją. Obiecał też rektorowi, że we właściwym czasie uwi-a domi go o niebezpieczeństwie. Telegram

odłożono do aktów. Minęło jednak nie-wiele godzin i przepowiednia Mukusziry spełniła się do joty.

Po trzęsieniu ziemi zaczęto szukać tego Mukusziry, którym okazał się mło-dy 22-letni wieśniak. Zapytany o źródło swego proroctwa, oświadczył on, że w przeddzień trzęsienia ziemi znalazł się na brzegu morskim i zauważył osobliwą tęczę, o której w jego rodzinie z dziada pradziada panowała tradycja, że jest za-powiedzią trzęsienia ziemi. Otrzymałszy takie ostrzeżenie z nieba, Muszkira po-spieszył do domu wyjął mapę Japonji i po krótkich obliczeniach na podstawie wyglądu tęczy określił datę i miejsce trzę-sienia ziemi, a potem zaraz wysłał ten legram.

Przepowiednię Makusziry zajęli się już i europejscy uczeni, którzy oświad-czają, że chociaż trzęsienie ziemi można przewidzieć, ale nie rozumieją jakim spo-sobem oderwanie się skały w głębokości



W ODMETACH ŻYCIA

Napisał dla „Expressu” JERZY BAK.

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI

W wariacie „Alhambra” zamordowany został przemysłowiec warszawski Zygmunt Rulecki, który przybył tam ze swą żoną. Podejrzanie pada na piękną tancerkę, Giszę Ordeńską, która podczas występu miała przy sobie broń.

Ordeńską aresztowano i osadzono w więzieniu. Odmówiła ona udzielenia wszelkich zeznań.

Sledztwo wykazało, że Rulecki siedział twarzą zwrócony do sceny natomiast zmarł od kuli, która ugodziła go w plecy.

Obrony Ordeńskiej podejmuje się znany adwokat warszawski dr. Holz, który dobiera sobie do pomocy kierownika brygady detektywów Scotland Yardu Edwina Browna, bawiącego przypadkowo w Warszawie.

Brown w sprytny sposób zwalnia Ordeńską z więzienia pod pretekstem choroby. Pewnej nocy po mocnych zażyciach Powiśla błądził jakiś cień.

Był to młody mężczyzna, który znikł za bramą jednej z odgranych kamienic na Bugaju. W dusznej, zadymionej izbie czekał już nań dwaj mężczyźni. Między przybyłym a domownikami powstała sprzeczka, która zamienia się w walkę na noże. Podczas bójkę wpada do izby Brown, który porwya młodzieńca.

Dr. Holz odrazu poznaje owego młodzieńca: jest to Barczak, który czytał na życie pani Liwskiej z rozkazu swych kamratów.

Brown udaje się na bal do palacu pani Ruleckiej. Przy pomocy narkotyku wprowadził Rulecką w stan uśpienia i zabrał do hotelu.

Barczak poznaje odrazu Rulecką i stwierdza, że ona właśnie namówiła całą bandę do zgładzenia Liwskiej. Rulecka po odzyskaniu przytomności nie chce nic powiedzieć wobec tego detektyw wprowadza ją w trans hipnotyczny i w ten sposób wydobyl od niej przyznanie się do winy Rulecka przyznaje, że chciała zamordować Liwską za to, że zabrała jej męża.

W międzyczasie odbywa się proces o zabójstwo Ruleckiego i Ordeńska zostaje skazana na rok więzienia za usiłowanie zabójstwa. Wykonanie wyroku zawieszono na 3 lata.

Sekretarz detektiva, Smith, po ucieczce od Browna przeniósł się wraz ze swą kochanką, Zubową, do Łodzi gdzie nawiązuje kontakt z fałszerzami banknotów.

Zubowa prowadzi potajemnie romans z Richotem, który również przebywa w Łodzi.

W chwili gdy Brown wkracza do hotelu wraz z policją, by aresztować Smitha, sekretarz detektiva ucieka podstępnie wraz z Zubową i wyjeżdża do Krakowa. Zubowa pozostaje w Łodzi nie może się bowiem rozstać z Richotem, który mieszka u przemysłowca Krawca pod nazwiskiem Przeworskiego.

Smith spotyka w Krakowie Barczaka i obaj postanawiają zgładzić Browna. W tym celu starają się najpierw podstępnie ścinać do Łodzi Ordeńską, która za dwa dni ma wyjść z więzienia za detektiva.

Gdy Ordeńska przybywa do Łodzi zamienia ją w piwnicy palacu Krawca i zmusza ją do napisania listu, wywołującego Browna na pomoc.

Następnego dnia w pociągu, jadącym z Warszawy do Łodzi w pobliżu Rogowa jeden z pasażerów znalazł Ordeńską nawpół przytomną w przedziale drugiej klasy.

W kilka minut potem w drugim przedziale znajdują zwłoki Holza. Nóż tkwi w plecach. Z Łodzi przybywała władze śledcze z nadkomisarzem Szyszką na czele.

Rozpoczyna się dochodzenie. Ordeńska opowiada o swych przeżyciach, nie mówiąc nic jednak o Richocie. Zeznaje, że tego samego dnia wywieziono ją autem daleko za miasto i zostawiono na drodze. Ponieważ było to blisko Skierniewic, dotarła do stacji i wsiadła do pociągu. Nagle do jej przedziału wpadł jakiś gość i związał ją sznurami.

Nadkomisarz Szyszak postanawia wrócić do Łodzi.

W tej samej chwili pociąg stanął...

— Jak to długo trwało mniej-więcej od pańskiego wyjścia z przedziału do zatrzymania pociągu?...

— Prawdopodobnie nie dłużej niż 10 minut... Przeszedłem tylko dwa wagony, zatrzymałem się przy jednym oknie na pięć minut i wróciłem... Nie mogło to trwać dłużej niż dziesięć minut...

Nadkomisarz zmarszczył czoło i znów zaczął bębnić palcami po stole.

— Jeszcze o jedno chciałbym pana

zapytać... — rzekł wreszcie w zamyśleniu. — Czy pociąg przez cały czas do Skierniewic jechał z jednakową szybkością?...

— Zdaje mi się, że nie... Na kilka minut przed zahamowaniem zwolnił biegu...

— A więc po pańskim wyjściu z przedziału?...

— Tak...

— I jeszcze jedno... Gdzie pan siedział podczas rozmowy z mecenasem Holzem?...

Brown uśmiechnął się i odparł:

— Właśnie na to pytanie czekałem, panie nadkomisarzu... Widzę, że się do kładnie rozumiemy... Pana również chyba zastanowiły zeznania pani Ordeńskiej, z których wynika, że złoczyńcy czyhali na moje życie, a tymczasem zamordowali Holza... Pan przypuszcza, że zaszła omyłka, ja również jestem tego samego zdania... Odpowiedź na ostatnie pańskie pytanie rozwiązuje tę zagadkę... Ja siedziałem na tem miejscu na którym znaleziono martwego Holza...

Nadkomisarz spojrzał nań triumfującym wzrokiem:

— A widzi pan... U nas, proszę pana, wszystko się wykrywa... Teraz już rozumiem... Złoczyńca obserwował was chyba oddawna... Widział pana na tem

miejsku i drugi raz już nie sprawdzał... Holz siedział tuż przy drzwiach... Wystarczyło wyciągnąć rękę i zadać cios, nie ukazując swego oblicza... Traf chciał jednak, że pan wyszedł z przedziału, czego morderca widocznie nie zauważył, a Holz zajął pańskie miejsce... Zabójca, sądząc, że to pan, wyciągnął uzbrojoną rękę i... zabił...

— Słusznie... Inaczej być nie mogło...

— Widzi pan... Tylko teraz jeszcze jedno pytanie: kto to mógł być?...

Brown wzruszył ramionami.

— Myślę już nad tem od godziny i nie mogę nic wymyśleć...

— Bądź pan spokojny — rzekł z przekonaniem nadkomisarz Szyszak. — My go już dostanemy w nasze ręce...

Narazie musimy czekać na przybycie fotografa... Potem pojedziemy sobie do Łodzi i przedewszystkiem odszukamy tę kryjówkę przy ulicy Nadleśnej... Mam wrażenie, że pod tym adresem naprawdę się coś znajduje...

— Czy będę jeszcze panu potrzebny? — zapytał Brown.

— A oczywiście... Pan kierownik jest głównym świadkiem w tej sprawie...

— A pani Ordeńska?...

— Również, również... Państwo zatrzymajcie się chwileczkę... To niedługo potrwa... Zaraz pojedziemy do Łodzi...

ROZDZIAŁ VII.

Zasadzka

Przy rogu Nadleśnej i Okopowej stał przy latarni jacyś dwaj mężczyźni.

— Jak myślisz — zapytał jeden z nich — Co się z nią stało?...

— Pojechała do Warszawy...

— I ja tak myślę... Pocoby tu wracała?...

Zapalił papierosa. Smith odwrócił głowę i spojrzał na strzelisty pałac, wznoszący się dumnie za parkanem. Na pierwszym piętrze paliło się słabe światło. Poza tem we wszystkich oknach było ciemno. Skinął głową w stronę oświetlonego okna i rzekł:

— Czekaj na mnie... Muszę już iść...

— Zadzroszczę ci tej kobiety... — odparł Barczak. — Ona jest w moim guście... Niezbyt taga uważasz, i ma ładne tydki... Masz szczęście, bracie...

— No, cóż z tego... — odparł smętnie Smith — skoro ona kocha kogo innego...

— I ty na to pozwalasz?.. — zdziwił się Barczak — Z pierwszym — lepszym chuderlakiem nie możesz sobie dać rady?...

— Nie bój się, już ją go urządzię... A ty teraz dokań?...

— Pójdę do naszych, czekają na mnie...

— Jutro się spotkamy u „Czarnego” — Dobra...

Ucisnęli sobie ręce. Barczak, pogwizdując sobie zęlcia i trzymając ręce w kieszeniach spodni, skierował się w stronę Gdańskiej. Smith zaś odrzucił niedopałek papierosa i spojrzawszy jeszcze raz na oświetlone okno zapukał do bramy.

Zubowa stała już na schodach, widocznie nań czekając.

Zaprowadziła go na górę. Zamknęła drzwi na klucz i przyciągnęła go na kanapę.

— No?... — zapytała cicho — Powiedz... coś z nią zrobił?...

— Daj mi się czegoś napić... — odparł anglik, rzucając kapelusz na krzesło — Zamachałem się jak dziki osioł...

Wyciągnęła z szafki flaszkę konja-

ku. Smith wychylił jeden kieliszek, potem drugi, cmoknął dwa razy i rzekł tonem znawcy:

— Pierwszorzędny konjaczek... Nie ma nic lepszego niż kieliszek dobrego konjaku... Chyba dwa kieliszki... Prawda, Tamara?...

Uśmiechała się dość ponętnie, chcąc wydobyć zeń w ten sposób potrzebne wiadomości.

Smith wypił trzeci kieliszek.

— No, a ty?... Nie napijesz się?...

Zaprzeczyła ruchem głowy.

— To nie trzeba... — mruknął, wychylając czwartą kieliszek.

Przyśunęła się dość tak blisko, że prawem ramieniem wyczuwał jej nabrzmiałe, elastyczne piersi, a jej pachnące, jedwabiste włosy laskotały go miłe w twarz.

— No, powied... — szeptała — Coś z nią zrobił?...

— Co z nią zrobiłem?... Czy ci nie wszystko jedno?... Grunt, że jesteś już wolna... Ordeńskiej niema...

— Niema?... — zawołała uradowana Mówisz prawdę?...

— Najświętszą prawdę...

— Nie wierzę ci... Musisz mi powiedzieć wszystko...

— Powiem ci, ale... musimy tę ostatnią noc spędzić razem... Jutro wyjeżdżam stąd... Może się już nie zobaczymy... Chcę zachować o tobie najmiłsze wspomnienia...

Cofnęła się lekko. Wyciągnęła rękę.

— No... bronisz się?...

— Nie... niczego ci przecież nie odmawiam... tylko powiedz...

— Powiem... Mówię, że powiem... czemu uciekasz ode mnie?...

Wtuliła się w kąt kanapy. Położyła rękę na rozfalowanej sukni, ścisnąc jej krągłe kolano.

— Wyladniałaś ostatnio... To dla niego się tak stroisz, co?...

— Dla kogo?...

— Nie udawaj greka... Dla niego, co?...

— Co wieczór... co wieczór ścisnął cię w swych ramionach, co?...

te aksamitne ramiona, całuje te korallowe usta, a ty drżysz rozkosznie przy każdym dotknięciu jego ręki... tak jest, co?.. No, mów!...

— Czemu tak na mnie patrzysz?...

— Jak patrzę?... Inaczej niż on, co?...

On... On wszystko potrafi... On może cię doprowadzić do szału, co?... On może zcałować twe ciało od stóp aż do tych loków, spadających na czoło... On może wszystko... wszystko... A ja?... No, a ja?... Mnie nic nie wolno?... Czemu dla mnie nie drżysz tak jak dla niego?... Zapłaciłem ci krwią niewinnej dziewczyny, nie żądam zadarmo!...

Jak gad pełzał na brzuchu po kanapie, zbliżając do niej swą twarz. Dyszała ciężko, przyglądając mu się z przestachem. Gładził jej włosy, dotykając lekko palcami szyi. Nagle chwycił ją w ramiona i poczał szarpać nerwowo suknię. Zerwał jakieś sprzączki i guziczki, gniótł palcami nagie ciało, drapał paznokciami, a potem wtulił miękko twarz i wygryzał się w cienki, pachnący jedwab...

Zaciśnięła zęby z wielkiego bólu, starała się oderwać jego głowę, dwa razy podniosła się i opadła ciężko na kanapę spychała go nogami, aż zamroczona, omdlała, drżąc skuliła go w swych objęciach, wpijając się wyostrozonymi paznokciami w szyję.

Syknął z bólu i odskoczył. Ściągnęła podwinęta suknię i poprawiła szybko stragane włosy. Smith stał przy niej z rozczapierzonemi palcami, a wzrok jego mówił, że nie zrezygnuje tak łatwo z dalszej walki.

— Usłysz... przyjd... — starała się go przestraszyć.

Lecz on uśmiechnął się tylko.

— Przyjd?... Kto przyjdzie?... On? Niech wejdzie!.. Sprowadź go tu... Niech zobaczy!..

Niech go nagle krew zaleje!.. Niech się zmierzy ze mną!.. Zobaczymy!..

Wyrzuciła ze siebie nieprzytomne słowa, stojąc ciągle w tej śmiesznej, niezgrabnej pozycji. Patrząc nań, nie mogła powstrzymać się od śmiechu.

— Czemu się śmiesz?... — zapytał skonsternowany.

— Tak śmiesznie wyglądasz... Spójrz w lustro...

Odwrócił się i spojrzał na swe odbicie w lustrze. Czerwona twarz, rozczochrane włosy, zgnieciona marynarka, skrzywiony kołnierzyk, wysunięty z pod kamizelki krawat...

Zubowa śmiała się coraz głośniej. Ten śmiech go rozbawił, a jednocześnie oddał chwilowo władzę w jej ręce. Smith opuścił głowę. Postanowiła kuć żelazbo póki gorące...

— Idź już... — rzekła — Za chwilę przyjdzie właściciel palacu... Gdy zasta nie cię tutaj, wszystko się wykryje... Idź...

— Właściciel palacu... — powtórzył i oczy znów zasłzyły mu mgłą — To i on?... Iu ty masz kochanków?...

Zbliżył się ponownie do kanapy i na chylił się nad nią.

— Iu masz kochanków, pytam? — powtórzył.

Przeraziła się jego chrypliwego głosu.

— Jak mówisz do mnie?... Czyś ty oszalał?...

— Ja nie oszalałem... Żądam odpowiedzi na moje pytanie: iu?...

Zastonięła twarz reką z wielkiego przerażenia. Zaciśnięła pięści, przyklekając jednym kolaniem na kanapie. Zanim jeszcze otworzyła usta, spadł na nią pierwszy cios. Potem drugi, trzeci, czwarty...

(Dalszy ciąg jutro)

— DŹWIĘKOWY —
KINO - TEATR

„CAPITOL“

Dziś premiera!

Arcydzieło dźwiękowe króla reżyserów Cecil B. D. Mille'a

„DYNAMIT“

Dramat silnych wrażeń miłości i erotyzmu. Tragiczne w skutkach ekstrawagancje młodej milionerki! Ślub ze skazańcem! Walka o miljonowy spadek! Wybuch kopalni. Oto fabuła tego wspaniałego filmu

W rolach głównych: **CONRAD NAGEL — JULIA FAY — KAY JOHNSON.**

Ceny miejsc popularne! Początek o godz. 5, w soboty i niedziele o godz. 2.

Dyrekcja Koncertów Alfred Strach.
Tel. 213-84.
SALA FILHARMONJI

ŚRODA, dnia 26-go maja o godz. 8.45 wiecz.

KONCERT

Maniek Neumiller

Jedenastoletni wybitnie utalentowany skrzypek z udziałem

EUGENJI MELMANOWNY

(Fortepian) Warszawa.

PROGRAM:

1. MOZART: Sonata E-moll
wyk. M. Neumiller i T. Ryder
2. a. CHOPIN: Nokturn Fis-Dur
b. CHOPIN: Preludjum Des-Dur
wyk. E. Melmanówna
3. a. BRUCH: Koncert skrzypcowy G-moll
b. BLOCH: Baal-Schem (improwizacja)
c. RIES: Perpetuum mobile
wyk. M. Neumiller
4. STRAUSS-ORUENFELD: Koncertowa parafraza na temat walców op. 55
wyk. E. Melmanówna
5. a. DVORAK-KREISLER: Slavische Tanzweisen E-moll
b. SARASATE: Romanza Andaluza
c. WIENIAWSKI: Mazurek op. 19 Nr. 1.
wyk. M. Neumiller.

Akompanuje Dyr. Teodor Ryder.

Bilety od zł. 1.50 do zł. 8.— do nabycia w Kasy Filharmonji oraz w księgarni Karola Neumillera, Piotrkowska 61.

Nie czyńcie eksperymentów ze zdrowiem!
Nie dajcie się na nic innego, rzekomo równie dobrego, zamówić „OLLA“
to marka wypróbowana w ciągu dziesiątków lat.
Także antyseptycznie spreparowane

Komunikacja autobusowa

Łódź—Piotrków

Autobusy na powyższej linii odchodzą do Piotrkowa o każdej pełnej godzinie począwszy od 8 rano do 20 wieczór z Dworca Południowego przy ul. Wólczańskiej Nr. 232, dojazd tramwajem 14. Czas przejazdu 1 godz. 30 min.

PRZYJDŹ osobiście a przekonasz się — że najpopularniejszym znawcą dusz ludzkich jest W. PYFFELLO. — Widzi przyszłość każdego człowieka i przeznaczenie.



Jeżeli wątpisz lub cierpisz moralnie — NAPISZ natychmiast imię, rok i datę urodzenia otrzymasz darmo analizę Swojego losu życia.

Niniejsze ogłoszenie i 95 groszy znaczkami pocztowymi załączyć na prześyłkę. Adres: Wacław Pyffello, Warszawa, Bednarska 17. Przyjścia osobiście cały dzień.

Za okazaniem niniejszego ogłoszenia, każdy otrzyma amulet - talizman — a talizmany przynosi szczęście, powodzenie i wpływa na odczucie lub osobę kochaną.

Dr. med.
Rózaner
Dzielnia № 9,
tel. 128-98
Specjalista chorób
skórnych,
wenerycznych
i moczopielowych.
Przyjm. od 8-10 i 5-8
Elektroterapia.
Oddzielna poczekalnia dla pań.

Dr. med.
M. ROZENTAL
akuszer ginekolog
11-go Listopada 19 (Konstantynowska)
Tel. 223-34, przyjmuje od 4-6 po poł.
od 1 do 2 w Lecznicy „POMOC“,
Aleksandrowska 1.

Duży pokój

umeblowany przy samotnej osobie od zaraz do wynajęcia dla dwóch osób, ewentualnie małżeństwa. Cena przystępna. U. Żeromskiego 18, m. 27.

Dr. med.
H. Lubicz
specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopielowych
Cegielniana № 7
(według starej numeracji Cegielniana 43
telefon 141-32)
Przyjmuje od g. 8-10 12-2, 5-8 w
niedziele i święta od 9-1 Dla pań od
dzielnia poczekalnia.

Dr. med.
S. Kantor
specjalista chorób wenerycznych, skórnych, włosów i moczopielowych. Leczenie lampą kwarcową i promieniami Rentgena.
PIOTRKOWSKA 144, RÓG EWANGELICKI.
Wejście Ewangelickie 2. Telefon 29-45.
Przyjmuje od 8-2 i od 5-8 w. Dla pań oddzielna poczekalnia.

DOKTOR
H. Wołkowyski
Cegielniana № 4
(Dawniej Cegielniana 36)
telefon 216-90
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Elektroterapia. Leczenie lampą kwarcową.
Przyjmuje od g. 8-2 przed p. i od 5-9 w niedzielę i święta od godz. 9-1 Dla pań oddzielna poczekalnia.

Doktor
Klinger
SPEC. CHOR. WENERYCZNYCH, SKÓRNYCH I WŁOSÓW.
Andrzeja 2. Tel. 132-28
Przyjmuje od 9-11 i 5-8 w niedzielę i święta od 10-12 Od 1-2 w Lecznicy, Piotrkowska 62.

Dr. med.
REICHER
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych.
Leczenie diatermia. Elektroterapia.
Południowa 28, tel. 201-93
Od 8-11 rano i od 5-9 wiecz.
W niedzielę od 9-1 pp.
Dla niezamożnych ceny leczenia.

Kupno i sprzedaż

BIŻUTERIA, zegarki na raty. Ceny gotówkowe „Precjoza“, Piotrkowska 123 w podwórzu. 25

Posady

POTRZEBNY pracownik fryzjerski Zakład fryzjerski A. Libeskind, Kilińskiego 16. 18

MŁODA panna, wykształcona, zdolna, pracowita, posiada pewną praktykę biurową, szuka jakiegokolwiek zajęcia. Oferty do adm. sub „D. A.“

Zdrowiowska

LETNIE mieszkania pokój i kuchnia w lesie do wynajęcia Wola Mecka, Wille Chmiewskiego. Wiadomość u gale i święta od 9-1 Oddzielna poczekalnia dla pań. 18

Letni rozkład jazdy
na czas od 15 maja do 30 września 1931
na łódzkich kolejach dojazdowych.

STACJA BAŁUCKI RYNEK, Z ŁODZI.
DO ZOIERZA (Nowy Rynek) co 20 minut norm. o godz. 6.00, 6.20, 6.40, 7.00, 7.20 i t. d. do 21.40, pozatem o 22.20, 22.40, 23.20 i 24.00.
DO ZOIERZA (Magistrat) co 40 minut, norm. o godz.: 5.30, 6.30, 7.10, 7.50, 8.30 i t. d. do 20.30.
DO OZORKOWA co 40 minut, norm. o godz.: 5.30, 6.30, 7.10, 7.50, 8.30 i t. d. do 20.30.
DO ALEKSANDROWA co 20 minut, norm. o godz.: 5.15, 5.35, 5.55, 6.15, 6.35 i t. d. do 21.15, pozatem o 22.15 i 23.35.
DO TEOFLOWA co 10 minut, norm. o godz.: 5.15, 5.25, 5.35, 5.45, 5.55 i t. d. do 21.25, pozatem o 22.15 i 23.35.
DO ŁODZI.
ZE ZOIERZA (Nowy Rynek) co 20 minut norm. o godz.: 6.10, 6.30, 6.50, 7.10, 7.30 i t. d. do 21.10, pozatem o 21.50, 22.10, 22.50 i 23.25.
ZE ZOIERZA (Magistrat) co 40 minut, norm. o godz.: 6.55, 7.55, 8.35, 9.15, 9.55 i t. d. do 21.55.
Z OZORKOWA co 40 minut, norm. o godz.: 6.30, 7.30, 8.10, 8.50, 9.30 i t. d. do 21.30.
Z ALEKSANDROWA co 20 minut, norm. o godz.: 5.55, 6.15, 6.35, 6.55, 7.15 i t. d. do 21.55, pozatem o 22.55 i 0.15.
Z TEOFLOWA co 10 minut, norm. o godz.: 5.45, 6.05, 6.10, 6.25, 6.30 i t. d. do 22.15, pozatem o 23.10 i 0.30.
STACJA PLAC REYMONTA
DO PABJANIC DWORCA co 20 minut norm. o godz.: 6.20, 6.40, 7.00, 7.20, 7.40, i t. d. do 22.00, pozatem o 22.30, 23.00, 23.40 i 0.20
DO RUDY PABJANICKIEJ co 15 minut norm. o godz.: 6.45, 7.00, 7.15, 7.30, 7.45 i t. d. do 22.15 x) pozatem o 22.45*) i 23.35*)
DO TUSZYNA co 30 minut norm. o godzinie: 6.45, 7.15, 7.45, 8.15, 8.45 itd do 20.45 x) pozatem o 21.15*)
Z PABJANIC DWORCA co 20 minut norm. o godz.: 6.10, 6.30, 6.50, 7.10, 7.30, itd. do 21.30, pozatem o 22.10, 22.30 i 23.30
Z RUDY PABJANICKIEJ co 15 minut norm. o godz.: 6.45, 7.05, 7.10, 7.35, 7.50 itd do 22.20 x) pozatem o 22.50*), 23.10*) i z przesiadaniem w Marysinie o 23.55*)
Z TUSZYNA co 30 minut norm. o godz.: 6.40, 7.20, 7.50, 8.20, 8.50 itd. do 21.50 x) pozatem o 22.20*).
STACJA ŁÓDŹ—ZDROWIE.
DO KONSTANTYNOWA co 30 minut norm. o godz.: 6.00, 6.30, 7.00, 7.30, 8.00, itd. do 22.00 x) pozatem o 22.40*) i 23.20*)
DO LUTOMIERSKA co 30 minut norm. o godz.: 6.00, 6.30, 7.00, 7.30, 8.00 itd. do 20.30
Z KONSTANTYNOWA co 30 minut norm. o godz.: 6.10, 6.40, 7.10, 7.40, 8.10 itd. do 21.40 x) pozatem o 22.20*) i 23.00*)
Z LUTOMIERSKA co 30 minut norm. o godz.: 6.15, 6.45, 7.15, 7.45, 8.15 itd. do 21.15.
Pociągi do granic miasta Łodzi kursują co 10 minut od godz. 6.20 do godz. 22.00
UWAGA: Pociągi oznaczone gwiazdką *) kursują wyłącznie w soboty, niedziele, święta i dni przedświąteczne.

Dr. med.
W. Balicka
ul. Piotrkowska 200
(róg Pułteł)
Nr. telef. 194-03
przyjmuje w chorobach skórnych i wenerycznych tylko kobiety i dzieci od 1 do 3 i od 7 do 8 po południu.

Dr. med.
HALTRECHT
Chor. skórne, weneryczne
Piotrkowska 10
Przyjmuje 8-10 rano i od 6-8.30 wiecz.
W niedzielę i święta od 9-1.
Ordynuje w Lecznicy „SANITAS“ u. Śródmiejska 8. Odz. od 12.30-1.30

Dr. med.
HELLER
chor. skórne i weneryczne
NAWROT 2
Tel. 179-89.
przyjmuje do 10 rano i od 4-8 dla pań spec. od 4-5 w niedzielę od 11 2 pp. dla niezamożnych ceny leczenia.

Dr. med.
Niewiażski
powrócił
specjalista chorób skórnych i moczopielowych
ul. Andrzeja 5
Tel. 159-40
Przyjmuje od 8-11. od 5-9 w niedzielę i święta od 9-1 Oddzielna poczekalnia dla pań.

Dr. med.
NEUMARK
Choroby skórne-weneryczne, leczenie diatermia, diatermokoagulacja oraz lampą kwarcową.
MONIUSZKI 5
tel. 170-50.
Przyjmuje od 11 do 1 pp. i od 5-8 w niedzielę od 11 do 1 po poł.

Dr. med.
Lagunowski
Piotrkowska 70 (róg Traugutta)
Tel. 181-83
Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i moczopielowych.
Leczenie światłem: promieniami Roentgen i lampą kwarcową.
Przyjmuje od 8.30 do 10.30 rano, od 1 do 2.30 pp., od 6 do 8.30 w., w niedzielę i święta od 10-1. Dla pań oddzielna poczekalnia

Dr. med.
SOMMER
ul. 6-go Sierpnia 1
telefon 220-26.
Chor. skórne, dróg moczowych, weneryczne i kobiece.
Przyjm. od 9 do 12 i od 5 do 9 w. W niedzielę i święta od 10-12.
Oddzielna poczekalnia dla pań, lampy kwarcowa.

KAPELUSZE DAMSKIE
POLECA
Salon Miod
9 Zawadzka 9

Pończochy jedwabne
i inne, suknie trikotinowe i t. p.
przyjmuje do reperacji.
ul. 6-go Sierpnia 76, III piętro.
Tanie, bo w prywatnym mieszkaniu

Dr. med.
J. POLAK
Choroby wewnętrzne i Allergiczne.
(astma, pokrzywka, artretyzm, reumatyzm)
Ul. 6-go Sierpnia 22 front i piętro
Tel. 164-21. — Przyjmuje w dni powszednie godziny od 6-ej do 7-ej. — w niedzielę i święta od godz. 11-ej do 12-ej



Warszawianka — Ł. K. S. 4:1 (2:1)

Nadspodziewana klęska zespołu łódzkiego

Sensacyjna niespodzianka! ŁKS, który przed kilku dniami po pięknej grze pokonał Pogoń i wowską uległ w dniu wczorajszym najsłabszemu zespołowi w Lidze — Warszawiance i to zupełnie za słuszenie.

Drużyny ŁKS-u nie można było wprost poznać. Nie chciało się wierzyć, że jest to ten sam zespół, który potrafił tak ładnie zagrać zaledwie kilka dni temu.

Od pierwszej do końcowej chwili meczu nie kleiło się w drużynie czerwonych. Ataki przeprowadzane były chaotycznie bez zastanowienia, strzały oddawane były najczęściej niecelnie, po moc nie potrafiła umiejętnie zaszkodzić lotne skrzydła gości, obrona wykazywała zbyt dużą powolność a rezerwowi bramkarz ŁKS-u również nie był najlepszy.

W przeciwieństwie do ŁKS-u drużyna Warszawianki potrafiła zdobyć się na grę nie tyle ładną ile skuteczną.

Mecze piłkarskie

o mistrzostwo w Łodzi

Mistrzostwa klasy A: ŁTSQ. — Ł. K. S. 4:0. Hakoah — WKS, 2:1. PTC. — Turyści 3:0 (walcower). Burza — Orkan 1:1. Widzew — KKS, 2:1. Mistrzostwo klasy B: WIMA. — Kadimah 1:1.

1) ŁTSQ.	9	14	24:8
2) ŁKS.	9	12	34:16
3) Orkan	8	12	20:11
4) Hakoah	8	12	21:16
5) WKS.	9	10	16:11
6) Burza	7	8	12:18
7) Widzew	9	6	14:21
8) PTC.	8	6	10:20
9) Turyści	9	5	11:21
10) Strzel. K. S.	9	5	11:23
11) KKS.	9	4	12:20

Motocyklowy raid

dookoła Polski rozpoczety.

Dzisiaj, dnia 17 b. m. o godz. 8 zrana odbył się w Warszawie start do Gigantycznego Międzynarodowego Raidu dookoła Polski. Zbiórka zawodników nastąpiła na stadionie W. R. S. Legii, skąd wyruszone do Raszyna.

Start rozpoczął się pod Raszynem, próbą szybkości na terenie płaskim na przestrzeni 1 km. poczem zawodnicy, nie przystawając, udali się wyznaczoną trasą Raidu w kierunku Grudziądza.

Sukces Polski

w meczu z Norwegią o puchar Dawisa

W drugim dniu spotkania o puchar Davisa Polska wygrała w double, a mianowicie para Tłoczyński — Jerzy Stolarow pokonała parę Friestersen — Magerstrom 6:0, 6:2, 5:7, 6:2. Ponieważ w niedzielę spadł znów ulewny deszcz przeto norwegowie zrezygnowali z dalszej walki i Polska przechodzi do następnej kolejki w grach o puchar Davisa.

Pochwała dla

Łódzkiego Kolegium Sędziów

Ostatnim komunikatem Polskiego Kolegium Sędziów Piłki Nożnej wyrażono pochwałę ŁOKS-owi za przeprowadzenie dokładnej ewidencji członków Kolegium Sędziów i wprowadzeniu kartoteki, prowadzonej niezwykle wzorowo. Polskiego Kolegium Sędziów stawia Ł. O.K.S. za wzór innym okręgom.

Cochet pokonany

przez Hughesa

Finałowe zawody tenisowe o mistrzostwo Włoch zakończyły się sensacyjną porażką Coheta, który uległ młodemu angiłkowi Hughesowi 4:6, 3:6, 2:6. Dzięki temu Hughes zdobył tytuł mistrza Włoch na rok 1931.

Warszawianka okazała się jednak zespołem dość dobrym. Poszczególne linie drużyny wykazały duże zgranie, zawodnicy poruszali się żwawo na boisku demonstrując wspaniały start do piłki i świetną orientację.

Warszawianka była zespołem, który nie posiadał słabych punktów, cała drużyna spełniła należycie swoje zadanie i na sukces w zupełności zasłużyła.

Osobną wzmianką należy się sędziemu p. Brzezińskiemu z Torunia.

Był on niewątpliwie najgorszym sędzią, jakiego wogóle dotąd Łódź oglądała.

P. Brzeziński sędziował nie tylko nie ugodnie, lecz leniwie i opieszale, nie zwracał absolutnie uwagi na faule, nie orientował się wogóle w spalonych, wprowadzając na boisko istny chaos.

PKS winien się wreszcie zastanowić nieco poważniej nad sprawą obsady spotkań ligowych. Eksperymenty z sędziąmi nie posiadającymi absolutnie żadnych kwalifikacji muszą się wreszcie skończyć. Nie można dopuścić do tego, by o losie meczu decydował człowiek nie orientujący się absolutnie w przepisach.

Przed sędzią por. Brzezińskim z Torunia stanęły drużyny do zawodów w następujących składach:

Warszawianka: Domański, Zarzycki, Wróblewski, Fert, Gazur, Hahn II, Korn gold, Jung I, Kotkowski, Materski i Jung II.

ŁKS: Jakubiec, Cyll, Galecki, Pegza Steinkie, Jasiński, Durka, Herbstreich, Tadeusiewicz, Król, Feia.

Już pierwsze minuty przynoszą słabą grę ŁKS-u.

Warszawianka natomiast atakuje

bardzo energicznie i w 8-ej minucie zdobywa Jung pierwszą bramkę.

Dodaje to dużo otuchy gościom, którzy grają coraz lepiej, natomiast ŁKS nie może zdobyć się na żadną celową akcję.

W międzyczasie sędzia wyprowadza na boisku niebywale „harce” i deprymuje zupełnie ŁKS-iaków.

W 25 min. za wątpliwy faul dyktuje sędzia karny rzut, który zamieniony zostaje na piękną bramkę przez Herbstreicha.

Warszawianka nie peszy się wyrównaniem i w 32 min. Kotkowski zdobywa drugą bramkę.

Wynik ten utrzymuje się do końca pierwszej połowy.

Po zmianie stron ŁKS z miejsca umuje inicjatywę i atakuje bardzo energicznie.

Napad gra jednak bardzo słabo a resztę załatwia Domański który broni nadzwyczajnie.

W 10 min. przerywa się ładnie lewoskrzydłowy Warszawianki, centruje do nieobstawionego Materskiego, który uzyskuje trzeci punkt.

Odtąd rozpoczyna się na boisku istna kopanina, urozmaicona gwizdkami sędziego.

W tym okresie Domański broni wspaniale, ratując drużynę przed utratą jednej bramki.

Na kilka minut przed końcem zawodów usuwa sędzia z boiska Galeckiego. Wykorzystuje to Warszawianka, która w minutę później uzyskuje trzecią bramkę po ładnym biegu solowym lewoskrzydłowego.

Na tym kończy się ten niefortunny mecz, który przyprawił ŁKS o utratę dwóch cennych punktów.

Zawody lekkoatletyczne w Łodzi

W zawodach lekkoatletycznych, jakie się wczoraj odbyły na boisku D. O. K. osiągnięto następujące rezultaty:

Pięciobój męski:

- 1) Nauman B. (Niem. Gimn.)
- 2) Barchan A. (Zgr. K.)
- 3) Krawczyk L. (Sokół)

Sztafeta: 4x100 m.

- 1) Kruscheender 46,8 sek.
- 2) Hakoah 47,8 sek.

Poza konkurencja drugie miejsce zajęła sztafeta Hasmonel, zaś sztafeta

Zjednoczonych została zdyskwalifikowana (przybyła jako 2-ga).

Bieg 1.500 metrów:

- 1) Wróblewski (ŁKS) 4 min. 22,1 sek.

- 2) Starosta 4 min. 27,4 sek.

- 3) Nagajczyk (K. End.).

Trójbój kobiecy:

- 1) Stefańska (O. P. R.).

- 2) Izdebska.

Organizacja zawodów sprawna.

Walki o punkty w grach sportowych

Sukcesy Ł.K.S-u i YMCA w koszykówce

Rozgrywki w grach sportowych posuwają się szybkimi krokami naprzód i już obecnie można się zorientować co do kondycji formy i szans poszczególnych zespołów.

Jeśli idzie o koszykówkę męską klasy A, to prawdziwą rewelacją są sukcesy odnoszone przez YMCA. Same zwycięstwa odnosi dotychczas również Ł. K.S., chociaż forma „czerwonych” nie osiągnęła jeszcze swego „maksimuma”.

Zjednoczeni doznali coprawda jednej porażki, jednak są zespołem twardym, ambitnym i trudnym do pokonania.

Niezbyt dobrze natomiast powodzi się zeszłorocznemu mistrzowi IKP oraz Tryumfowi.

W rozgrywkach klasy A osiągnięto w sobotę i niedzielę następujące wyniki:

Ł.K.S. — Tryumf 28:17.

W pierwszej połowie gra równorzędna. Obie strony dążą do zwycięstwa i grają ostro. Wkrótce po przerwie Tryumf, oponując przeciwko orzeczeniom sędziego dekompletuje drużynę do 3-ch graczy, wobec czego sędzia przerywa

dalszą grę. Prawdopodobnie Ł.K.S. zdobędzie v.o.

YMCA — WKS 21:12.

Imka bardziej ruchliwa zwycięża bez większego wysiłku, silnego fizycznie przeciwnika.

YMCA — IKP 24:6.

W całej pełni uwidoczniła się doskonała forma Imki. Pomimo, że zeszłoroczny mistrz gra z rezerwą, jednak tak wielka porażka jest sensacją.

Zjednoczone — IKP 31:19.

Zjednoczone grają niezwykle ambitnie i odnoszą słuszne zwycięstwo.

WKS — TUR 30:20.

Po zaciętej walce wygrywa twardsza i celniejsza w rzutach drużyna wojaskowych.

KOSZYKÓWKA MĘSKA KLASY B.

W rozgrywkach o mistrzostwo w koszykówce klasy B, które odbywały się w dwóch grupach, w pierwszej nadal faworytem jest Strzelec (bez porażki) zaś w drugiej Gever, który dotychczas również nie został pokonany.

Spotkania ligowe

na boiskach krajowych

WARSZAWA: Polonia — Czarni 5:0 (1:0). Znaczna przewaga drużyny warszawskiej zarówno w pierwszej jak i drugiej połowie zawodów. Bramki dla drużyny Polonii zdobyli: Alaszewski 2, Pazurek 2 i Ogrodziński. Sędziował p. Baranowski.

KATOWICE: Ruch — Pogoń 1:1 (1:0). Gra równorzędna. Pogoń przeważała jedynie w drugiej połowie. Bramki zdobyli: Peterek dla Ruchu i Kosok dla Pogoni. Sędziował p. Makary z Krakowa.

LWÓW: Warta — Lechia 8:0 (4:0). Warta górowała nad przeciwnikiem pod każdym względem przewyższając go co najmniej o dwie klasy. Bramki dla drużyny poznańskiej zdobyli: Szerfke 3, Banaszkiewicz 2, Kniola 2 i Andrzejewski 1. Sędzia p. Jarosz z Lublina.

KRAKÓW: Wisła — Cracovia 4:1 (1:1). Derby zakończyły się zasłużonym zwycięstwem Wisły, która szczególnie w drugiej połowie zawodów znacznie górowała nad osłabionym przeciwnikiem. Bramki dla drużyny zwycięskiej zdobyli: Reyman 2, Lubowiecki i Kisielewski. Dla Cracovii — Selinger z karnego. Sędzia p. Gulicz. Widzów 5 tysięcy.

Po wczorajszych wynikach tabela ligowa przedstawia się następująco:

1) Wisła	6	9	17:7
2) Ruch	6	8	12:5
3) Polonia	7	7	13:12
4) Warta	7	6	19:12
5) Legia	5	6	11:7
6) Ł.K.S.	6	6	13:12
7) Garbarnia	5	5	6:4
8) Pogoń	5	5	9:13
9) Czarni	5	4	9:12
10) Warszawianka	5	4	10:15
11) Cracovia	6	4	9:16
12) Lechia	5	4	6:19

Nowy rekord polski pobiła Jasieńska (Poznań)

W Poznaniu odbyły się zawody lekkoatletyczne między Wyższą Szkołą Handlową a Uniwersytetem, które przyniosły wynik 52:50 dla handlowców.

W Warszawie na zawodach eliminacyjnych Bersonówna rzuciła dyskiem 36,21, zaś w Poznaniu Jasieńska w rzucie kulą oburącz pobiła nowy rekord Polski uzyskując 20, 07.

W Katowicach w meczu lekkoatletycznym Katowice pokonały Królewską Hutę 74:70. Na zawodach tych Sikorski uzyskał w skoku w dal 7,21.

Wyniki osiągnięte następująco:

Grupa I — Absolwenci — Hakoah 23:3 Strzelec — Turyści 40:25, HKS — Oratorjum 28:14.

Grupa II — Wima — Widzew 28:14, Gever — Orle 13:5.

KOSZYKÓWKA ŻENSKA KLASY A.

W koszykówce żeńskiej klasy A pro wadzi ŁKS przed HKS-em, IKP, Zjednoczone, WKS i KE.

H.K.S. — Zjednoczone 15:4.

IKP — KE 16:2.

Łatwe zwycięstwo IKP nad przereklamowaną słabą drużyną KE.

Ł.K.S. — W.K.S. 13:2.

W ŁKS-ie występują tylko 2 zawodniczki z I-ej drużyny.

HAZENA KLASY A.

Wima — WKS 5:0 (v.o.)

ŁKS — Zjednoczone 11:3 (4:2)

IKP — TUR 14:4.

W I-ej grupie prowadzi ŁKS przed Wima, zaś w II-ej HKS przed IKP.

L. A.

Ostatnia minuta.

W poszukiwaniu złota na dnie morza

Londyn, 18 maja.

Statek ratowniczy „Reclaimer” zapatrzony w szereg najnowocześniejszych przyrządów i aparatów dla prowadzenia poszukiwań w głębinach morskich, opuścił dziś rano z załogą 30-tu ludzi port Sunderland, udając się w kierunku nie wiadomym nawet dla członków załogi.

Jak przypuszczają, statek ten czynić będzie poszukiwania szczątków parowca „Triantia”, który zatonął z ładunkiem złota w pobliżu Ostendy przed kilkoma laty.

Kopalnie na Ukrainie w stanie katastrofalnym

Ryga, 18 maja.

Rada komisarzy ludowych powzięła znamienne rezolucję, w której stwierdza katastrofalny stan słynnych kopalń rudy żelaznej w Krzywym Rogu na Ukrainie. Rezolucja stwierdza, że pomimo energicznych nalegań rządu żadną z wyznaczonych prac celem podniesienia produkcji rudy żelaznej nie została wykonana. W zagłębiu Krzyworońskim ujawniło się według powziętej rezolucji cały szereg aktów szkolnictwa.

Rekord rozmów

telefonicznych pobił prez. Hoover

Waszyngton, 18 maja.

(Telegram własny).

Niezwykle ciekawą statystykę opracował pewien uczonej amerykański. Obliczył on mianowicie, iż prezydent Hoover od czasu objęcia urzędowania t. j. od 4 marca 1929 roku przeprowadził 711 tysięcy 780 rozmów telefonicznych. Jest to napewno światowy rekord prowadzenia rozmów telefonicznych.

Wielki pożar

w Norymberdze

Berlin, 18 maja.

(Telegram własny)

Z Norymbergi donoszą, iż w składach towarowych fabryki papierosów Fricka wybuchł groźny pożar.

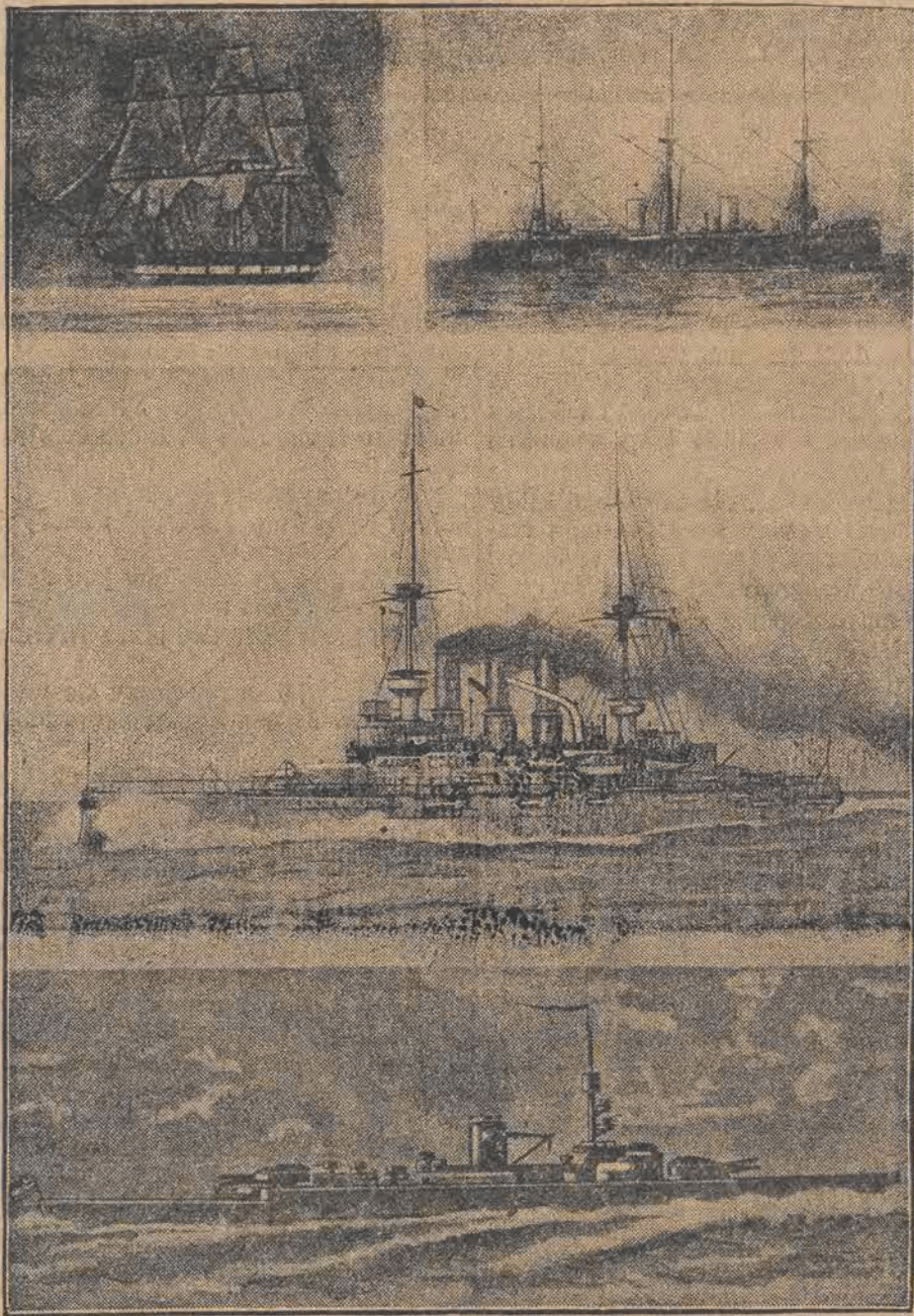
500 centnarów tytoniu padło pastwą płomieni. Ogień przenosił się również na sąsiednią fabrykę zabawek, która spłonęła doszczętnie.

Dymisja m. Maura w Hiszpanii



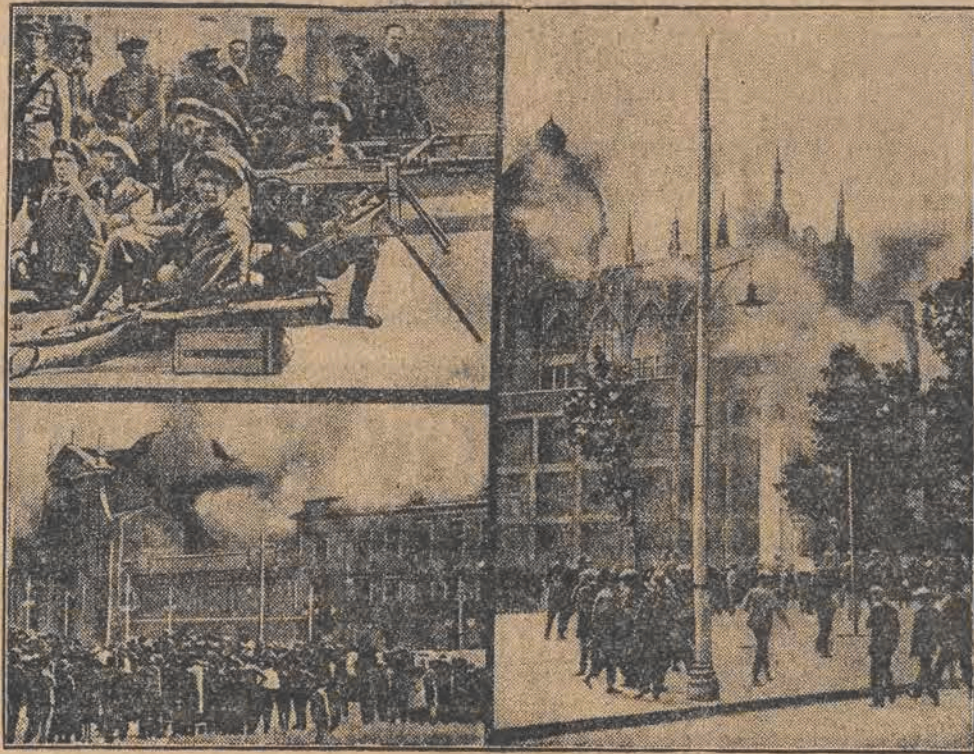
Hiszpański minister spraw wewnętrznych Maura podał się do dymisji, na skutek ostatnich zajęć w Hiszpanii.

„Rozbrojone” Niemcy



W tych dniach opuścił warsztaty nowy torpedowiec niemiecki, o historycznej nazwie „Niemcy”. Nazwa ta stała się nadawana najlepszym okrętom wojennym niemieckim, które widzimy na naszej ilustracji. U góry z lewej: fregata wojenna „Niemcy” z roku 1848, u góry z prawej — pancernik „Niemcy” z roku 1874, w środku — okręt bojowy „Niemcy” z roku 1904 i u dołu — najnowszy torpedowiec.

Dalsze zaburzenia w Hiszpanii



Rewolta w Hiszpanii przybiera coraz to większe rozmiary. Tłumy w dalszym ciągu napadają na kościoły i klasztory, paląc je i niszcząc. Na ilustracji widzimy z lewej u góry — oddział wojsk republikańskich w pogotowiu, z lewej u dołu i z prawej — płonące klasztory w Madrycie.

Delegacja Francji w Genewie



FRANCOIS PONCET

podsekretarz stanu w prezydium rady ministrów Francji, reprezentuje rząd wraz z Briandem na sesji Ligi Narodów w Genewie. Ogólnie mniemają, że po ustąpieniu Brianda, Poncet zajmie jego stanowisko w ministerstwie spraw zagranicznych.

Sensacyjne aresztowanie w Anglii



Wielką sensację wywołało w Anglii aresztowanie LORDA KYLSANTA, prezesa wielkiego koncernu przemysłowego. Aresztowanie nastąpiło wskutek ujawnienia faktu, iż lord Kylsant polecał sporządzać fałszywe dane o stanie przedsiębiorstwa.



Na głównym cmentarzu w Zurychu ustawiono w tych dniach pomnik na grobie Henryka Dunanta, twórcy międzynarodowej instytucji Czerwonego Krzyża.

Redakcja i Administracja: Łódź, Piotrkowska 49. Tel. Administracji: 122-14. Tel. Redakcji: 127-24, 136-43, 136-44, 189-00.

Konto P. K. O. „Wydawnictwo Republika” Nr. 68.148

ODDZIAŁY: KRAKÓW, ul. Piłska 4, tel. 165.00; KATOWICE: Biuro dzienników „Haga” Wincenty Szczepaniak, ul. Piastowska 9, tel. 7.17; SOSNOWIEC: Biuro dzienników Józef Hławski, ul. 3-go Maja nr. 28; BEDZIN: Biuro dzienników J. Hławski, ul. Małachowskiego 1; DĄBROWA GÓRNICZA: Biuro dzienników J. Hławski, 3-go Maja nr. 4; ZAKOPANE: Walerjan Joniec, Krupówki nr. 30; GDYNIA: Pensjonat „Victoria Regia”, tel. 19.02; TARNÓW: ulica Krakowska nr. 2; CZĘSTOCHOWA: Al. Panny Marii nr. 31, tel. 4-48; KALISZ: Złota nr. 14; RADOM: ul. Żeromskiego nr. 23, tel. 31; KIELCE: ul. Sienkiewicza nr. 46, tel. 171; SKARŻYSKO: ul. Różka nr. 16, tel. 40; PIOTRKÓW TRYBUNALSKI: ulica Garnieńska nr. 3.

Prenumerata: Z kosztami przesyłki pocztowej zł. 3 gr. 50 miesięcznie

Ogłoszenia: W tekście 50 gr. za wiersz milimetry (na stronie 4 szpalty); nekrologi 40 gr. za wiersz milim. Drobne: za słowo 15 groszy, najmniejsze zł. 1.50. Poszukiwanie pracy: za słowo 10 groszy, najmniejsze zł. 1.20.

Za wydawcę i druk: Wydawnictwo „Republika” sp. z ogr. odp. i redaktor odpowiedzialny: Jan Grobelniak, Łódź, Piotrkowska 49.